

ANYÁM TYÚKJA

Ej, mi a kő! tyúkanyó, kend
A szobában lakik itt bent?
Lám, csak jó az isten, jót ád,
Hogy fölvitte a kend dolgát!

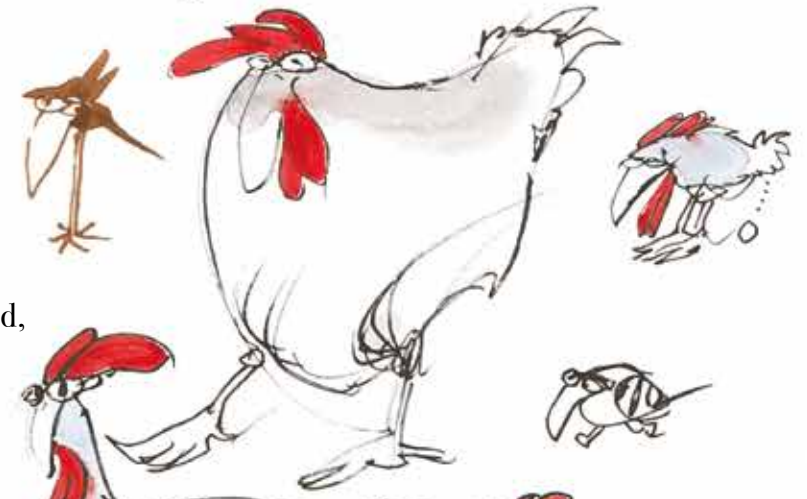
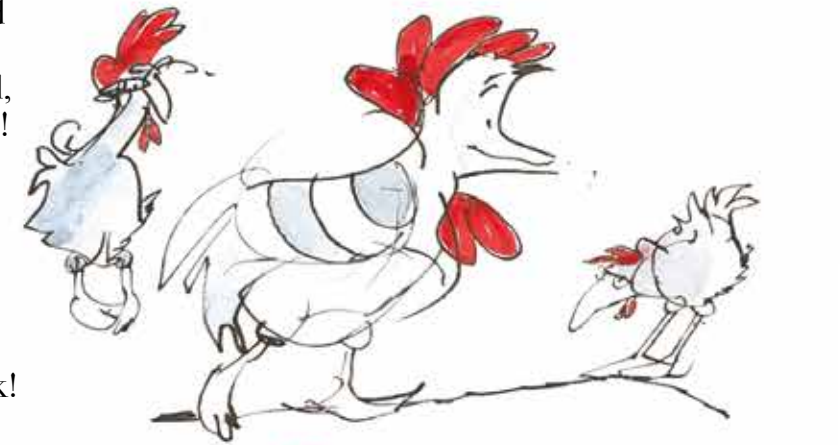
Itt szaladgál föl és alá,
Még a ládára is föl száll,
Eszébe jut, kotkodácsol,
S nem verik ki a szobából.

Dehogyan verik, dehogyan verik!
Mint a galambot etetik,
Válogat a kendermagban,
A kiskirály sem él jobban.

Ezért aztán, tyúkanyó, hát
Jól megbecsülje kend magát,
Iparkodjék, ne legyen ám
Tojás szűkében az anyám. -

Morzsa kutyánk, hegyezd füled,
Hadd beszéljek mostan veled,
Régi cseléd vagy a háznál,
Mindig emberül szolgáltál,

Ezután is jó légy, Morzsa,
Kedvet ne kapj a tyúkhusra,
Élj a tyúkkal barátságba' ...
Anyám egyetlen jószágá.

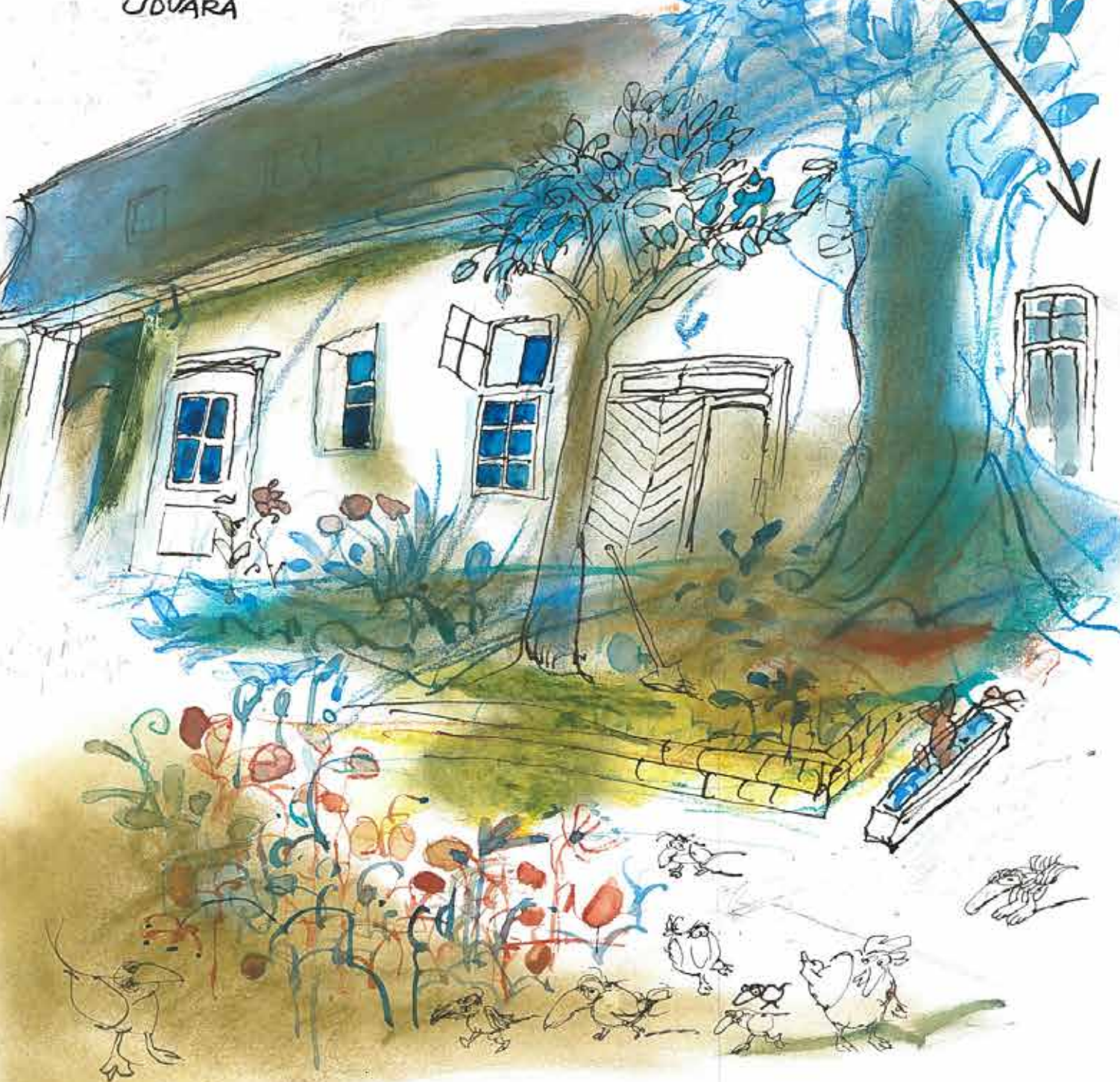
Vác, 1848

MILSODA
BAGA'ZS!

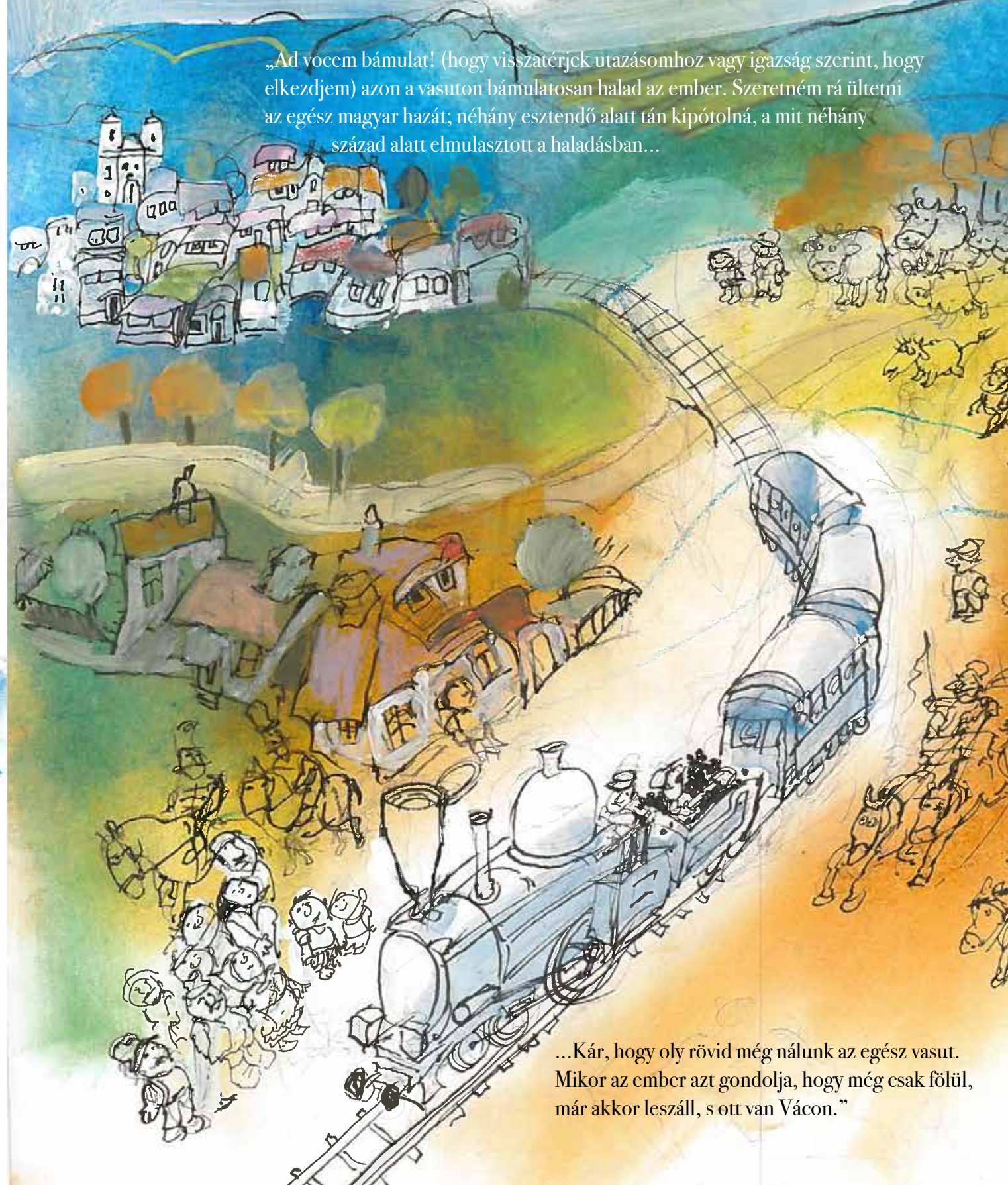
Ezek nem Petőfi
mamóinak
tyúkjai

VÁK
BÁTHORY U. 15
ITT LAKTAK PETŐFI
SZÜLEI, A HÁZ
UDVARA

Petőfi Szülei valószínűleg itt kedveltek
lakni, bizony lakásban, de még
Sándornak így is nagy
anyagi meglepetést
jelentett

„Ad vocem bámulat! (hogy visszatérjek utazásomhoz vagy igazság szerint, hogy
elkezdjem) azon a vasuton bámulatosan halad az ember. Szeretném rá ültetni
az egész magyar hazát; néhány esztendő alatt tán kipótolná, a mit néhány
század alatt elmulasztott a haladásban...”

...Kár, hogy oly rövid még nálunk az egész vasut.
Mikor az ember azt gondolja, hogy még csak fölül,
már akkor leszáll, s ott van Vác.”

„Július 27-e, szerda volt. Szerdát tartotta szerencsés napjának, akkor született, akkor nősült, no és 1848. március 15-e is szerdára esett. Most remélte, hogy ez a szerda is szerencsét hoz neki.

Erdély felé menekültek akkor, Tordán váltak el. A hangulat jó volt – a költő ismét bizakodni kezdett, hogy talán hadászati lag és politikailag sincs minden veszve. Hogy mennyire nem vette komolyan a helyzetet – vagy mennyire nem tudott róla? – bizonyítja, hogy elválásuk előtt még tettek egy afféle turista-kirándulást is. Megnézték a híres tordai hasadékot. Ezek voltak az utolsó együtt töltött órák.”

